

ΤΗ ΙΗ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ μεγάλων Ἅρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου (†373) καὶ Κυρίλλου (†444).

Σημ. Ἡ παροῦσα ἑορτάσιμος Ἀκολουθία τῶν μεγάλων τούτων Ἱεραρχῶν ἀνεπληρώθη τὰ ἐλλείποντα, ἐκ τῆς νεοτυπώτου φυλλάδος, ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἱεροσολύμων, Ἀθανασίου τοῦ Γ'. Τὰ δὲ χειρόγραφα, ὡς καὶ τὰ τετυπωμένα Μηγαῖα, οὐδὲν ἔτερον ἔχουσι, πλὴν τῶν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ δύο Δοξαστικῶν, καὶ ἐνὸς τρίτου ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τῶν Αἰνων. Τὸ δὲ εἰς μεμβραναν χειρόγραφον οὐδὲ Κανόνα ἔχει τοῦ Ἀγίου Κυρίλλου.

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἐσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Οἱ Ἱερεῖς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ογ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Οἱ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Οἱ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Οἱ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Οἱ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Οἱ

έξανατέλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἵλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὅς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εύρυχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εύφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ϕαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εύφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

“Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Η ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ, τὴν α' στάσιν. Εἴτα·
Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἥν ἐκφώνησις.

"Οτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΓΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἄχος Λ Πα ρ

K ^{B8} ν φι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
 κου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ον μου ου ^{Πα} Κυ ν ν
 φι ι ι ι ε ^π ^{B8} Κυ φι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ^{Δι} ^Δ
 ει σα α α κου σο ο ον μου ^π ^Δ ^ρ προ σχεστη φω νη η
 η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου ^π ^{B8} εν τω κε κρα
 γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα α κου σο ον μου ου
 Κυ ν φι ι ε ε ^ρ ^θ

K ^{B8} α τεν θυν θη η τω η προ ο ο σεν χη η η
 μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο
 ον σου ^π ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω
 ω ω ω ων μου ^ρ θυ σι ι α ε ε ε σπε φι ι ι νη
 η ει σα α α κου σο ον μου ου Κυ ν φι ι

ε ε χ

Ἡ Στιχολογία. ε χ

H ου Κυ ν δι ε φυ λα κηντω στο μα τι ι μου

και θυ ν ρανπε δι ο χης πε δι τα χει λημουν

M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
δι ι ας του προ φα σι ζεσ θαι προ φα α σεις εν α μαρ τι

ι αις

S uv αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλεκτων αυτων

P αι δε εν σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ην μουν

O ti ε ti και η προ σεν χη μου εν ταις εν δο

κι αις αν των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι

κρι ται αυτων

A ^{B8} κουσονται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ^β ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^β δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αν των παρατον **A** α δην ^β

O ^{B8} τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ^Δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε ληστην ψυ χη

ην μου

Φ ^{B8} ν λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε

στη σαν το ο μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με ε νων την α νο μι ι αν ^β

Π ^M ^{B8} ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αν των οι α μα ρτω

λοι ^β κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω

Φ ^{B8} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

η μου προς Κυ ν ρι ον ε δε η η θην ^β

E ^{B8} κ χε ω ε νω πι ον αν του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αν του α παγ γε λω ^β

E ^{B8} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ εγνωςτας τρι βουςμουν **ε** **χ**

E ^{B8} ν ο δω ταν τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψανπα γι δαμοι **ε** **χ**

K α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλεπον **δ** και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε **ε** **χ**

A ^{B8} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμουν **ε** **χ**

E ^{B8} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μουμε ρις μου ει εν γη ζω αντων **ε** **χ**

P ^{B8} ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα **ε** **χ**

P ^{B8} ν υ σαιμε εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με **ε** **χ**

E ^{B8} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου **ε** **χ**

E^{B8} με ν πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν
 τα πο δω ωςμοι **Ϛ**

E^{B8} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
 ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μ⁸ **Ϛ**

Γ^{B8} ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την
 φω νηντης δε η σε ω ωςμοι **Ϛ**

Ἴστωμεν στίχους Σ', καὶ φάλλομεν

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἅγίου Ἀθανασίου.

Ὕχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἔστιν.

Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, θεοβόδημον Ὄσιε Ἀθανάσιε, ἔως τὴν πλάνην ἐξώρισας, Ἀρείου τὴν ἄθεον· καὶ τὴν Ποίμνην τῆς αὐτοῦ, ἀσεβείας διέσωσας, δύμοούσιον, τῷ Πατρὶ δογματίζων τὸν Γεόντα, καὶ τὸ Πνεῦμα ὁρθοδόξως, Ἱερουργὲ παμμακάριστε.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει ἐφώτισας καὶ τὴν πλάνην ἀπασαν ἀπεδίωξας, προκινδυνεύων τῆς Πίστεως, στερβὲ Ἀθανάσιε, ὡς Ποιμὴν ἀληθινός, ὡς ἐδραίωμα ἀσειστον, παναοίδιμε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας· διὰ τοῦτο, συνελθόντες σε τιμῶμεν, μελῳδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀρετὴν πᾶσαν ἤσκησας, ἐπιμόνως θεόπνευστε· καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρῖσμα ἄγιον, Ἱερουργὸς Ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρημάτισας, καὶ Ποιμὴν ἀληθινός, καὶ τῆς Πίστεως πρόμαχος· ὅθεν ἀπασα, Ἐκκλησία δοξάζει σου τὴν μνήμην, Ἱερῶς

έπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Τοῦ Ἅγίου Κυρίλλου. Ὁμοια.

Στίχ. Ὄτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγματι, τῶν αἰρέσεων ἄπασα, φρυγανώδης φλέγεται ὅλη πάνσοφε· τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στράτευμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν· τοῖς δὲ δόγμασι Κύριλλε, τῆς σοφίας σου, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Στίχ. Αἴνετε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Εὔφραδίᾳ τῶν λόγων σου, ἱερώτατε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἄπασα ὥραιζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὥραιοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμῇ σου ἱερῶς, τὴν ἀγίαν καὶ εὔσημον, μνήμην ἔνδοξε, Ὁρθοδόξων τὸ κλέος, τῶν Πατέρων, κορυφαῖς τῆς Συνόδου, τῆς παναγίας ὑπέρμαχε.

Στίχ. Ὄτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους Κύριλλε, Ἐκκλησίας σκίμπωνι τῶν δογμάτων σου· καὶ ταύτην κύκλῳ ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῇ καὶ ἀλώβητον· ὃν ἵκετευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα.

Κυρίλλου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἔχος Ἀπόπειραν

Δ Πα ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω ρ και
Α γι ω Πνευ μα α α τι π

Ι Πα ε ραρ χων τρι αρ χη η η γρ 8ς ρ πα τρι
αρ χω ων τρ 8 8ς α κραι αι μο ο ο νας π και παμ

φα εις φω στη η φας τη η ης Οι οι οι κ&gamma λε
 ε ε νης Δι των εν νοι ων τ&alpha λοι στ&alpha τ&alpha 8εκ
 φα αν το ο ο ο φας θ συ νελ θον τε ε ε ες ω
 Πα φι ι λε ε ο ο ο ορ τοι πνευ μα τι κοι οι οι οις
 εγ κω μι ι ι ι ι ι οι οις Δι αι νε ε ε
 σω ω ω μεν λε ε ε γο ον τε ες χαι αι αι αι αι
 Δι ροις Α θα να σι ι ι ε ε πα τερ ορ της α θα να σι
 α ας ε πω ω ω νυ ν ν με θ ο τον λη
 Δι ρω ω δη Α α ρει ει ο ον κα θα περ λν ν ν κονεκ
 Πα σφεν δο νι σας τη ης ποιμνη ης τ&alpha χοι ι στ&alpha τη ε λα
 στι κη σφεεν δο ο ο νη τωνθε ο σο ο φω ω ων
 Δι δογ μα α τωω ω ων σ&alpha χαι αι αι αι αι ροις
 α α στη η ηφα ει ει νο ο τα α α α τε ορ της
 Πα α ει Παρ θε ν&alpha ν περ μα α χε ο στε ντο ρι ως αν
 την Θε ε ο ο το κον ορ εν με σω τ&alpha εν Ε φε σω ι
 ε ζ&alpha 8 8 συνλ λο ο ο γ&alpha α να κη ρυ ν ν

ξασλα αμ πρω ω ω ω ω ω ω ω ω ως ^{Κε} ^{Πα} και τον
 Νε στο ρι 8 λη ρη μα των κα α α θαι αι ρε τα παμ
 μα κα ρι ι στε Ku ν ν ν ν ν ν ν ν v v v v v v v v v v
 ριλ λε ε ε ε ε ε ε ε ^{Πα} χαι ρε τε θε ο λο γι ας
 πη η γη ^{Δι} θε ο σο φι ας πο τα μοι οι οι α
 ε ε ε εν να α α α οι και βρυ σεις θει ει ει ας
 γνω ω σε ε ε ε ως ^{Κε} α αλλ ω ω παν σο ο ο
 φοι πα τε ε ρε ες τρι σμα α κα α ρι ι ι ι στοι
 μη παυση τε πρε σβε ε ε ε εν ειν Χρι στω ω ω ω
 τω Θε ε ω ^{Δι} υ περ των πι στει και πο ο θω τε
 λ8 8 8 8ντων α α ει ^{Πα} την ι ε ραν υ μων και σε
 βα σμι α ανπανη η η γν υ ν ν ριν ^{Πα}

Kai νῦν. Ὁ αὐτός.

K ^{Πα} αι νυ ν ν νν και αι αι α α ει ^{Δι} και εις
 τ8 8 8ς αι αι ω ω ω νας ^{Πα} των αι ω ω ω
 νων α α α μην ^{Πα}

Τ^{Πα} ις μη μα κα δι σει σε Πα να γι α α α Πα α
 οθε ε ε νε ^{Δι} τις μη α νυ ν μνη σει ει σου τον α λο
 ο ο χε ε εν τον το ο ο ο κον ^{Πα} ο γαρ α χρο
 νως εκ Πα τρος ^{Δι} εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο γε ε
 νης ο αν τος εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο
 η ηλ θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις ^Φ φυ
 σει Θε ε ε ο ο ος ν πα α αρ χων και φυ σει γε
 νο ο με ε νος α ανθρωω ω πος δι ι η η η
 η μας ^{Κε} ουκ εις δυ α α δα α προ σω ω ω πων
 τε μνο ο με ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι
 φυ ν σε ε ων α συγ χυ ν τως γνω ω ω δι ζο
 ο με ε ε νος ^{Πα} αν το ον ι ι κε τε εν ε σε μνη
 πα αμ μα κα α α α δι ι ι ι στε ε λε η
 θη η η η η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η
 μω ω ω ω ω ^{Δι}

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

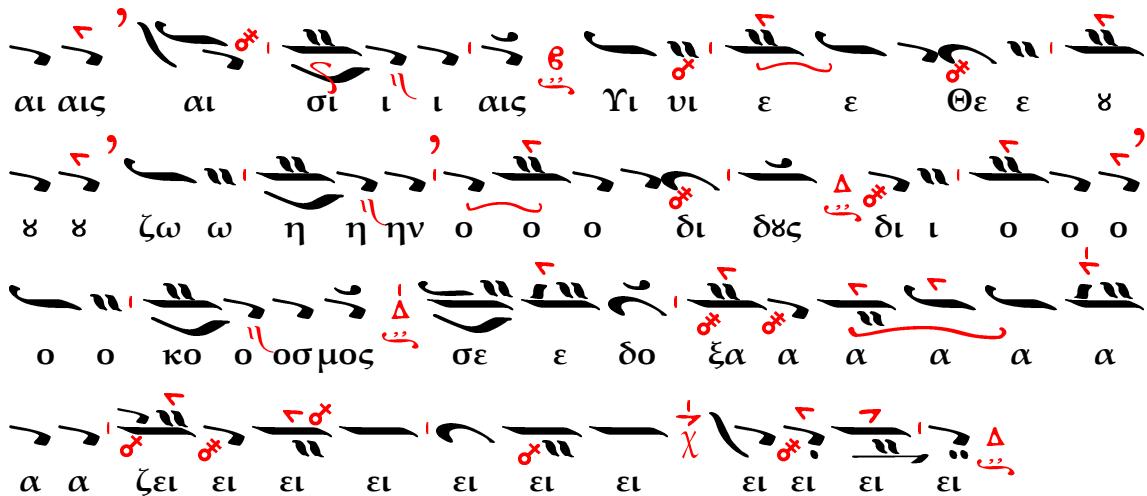
Ο διάκονος· Σοφία· ὁρθοί.

Ο προεστὼς ἡ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·
Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γεόν, * καὶ ἄγιον
Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίαις, * Γείτ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἔξηγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ὕχος Δι Θ.

Φως ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τα
 8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 8 χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δν υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 ν ν μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις ν ν μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ο διάκονος. Έσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἄχος Τῷ Νη Ζ

Στίχ. α'. Οἱ ἔστωτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, Δ
 εν αν λαις οι οι κ8 8

Θε ου ημων Δ

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χειρας ὑμῶν εἰς τὰ ἄγια Δ
 και εν λο γει τε ε τον Ku ρι ov Δ

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ὕχος Λιθός

Kυνοὶ οἱ εἰσακούσεται μὲν ἀντιτίθενται
νοῦν τοῖς οὖσιν τοῖς δικαιοσύνης μου·

κεκραγμένοις τοῖς δικαιοσύνης μου·

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς
δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με
καὶ

εἰσακούσεται μὲν τοῖς δικαιοσύνης μου·

Kυνοὶ οἱ εἰσακούσεται μὲν ἀντιτίθενται
νοῦν τοῖς οὖσιν τοῖς δικαιοσύνης μου·

κεκραγμένοις τοῖς δικαιοσύνης μου·

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι
σύ, Κύριε
καὶ ταῦτα μοναστικὴ περιποίησις
σα ας με

Kυνοὶ οἱ εἰσακούσεται μὲν ἀντιτίθενται
νοῦν τοῖς οὖσιν τοῖς δικαιοσύνης μου·

κεκραγμένοις τοῖς δικαιοσύνης μου·

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.

Ὕχος Παρός

Tοὺς εἰλέος σος Κύροις εκαταδιώκει με
πασταση μεραστηζωης με

πασταση μεραστηζωης με

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον
χλόης ε κει με κα τε σκη νω σεν

χλόης ε κει με κα τε σκη νω σεν
Tο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαςτας η με ραςτηςζω ης μ8

Στίχ. β'. Ἐδώ γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσω σκιᾶς θανάτου οὐ
φοβηθήσομαι κακά ο τι σν υ μετ ε μ8 8 8 ει

Tο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαςτας η με ραςτηςζω η ης μ8 8 8

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Ἄχος Η φ Κε φ

O θε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με
και εν τη δυ να μει σ8 κρινειςμε

Στίχ. α'. Ο Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τ8 στο μα τοςμε

O θε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με
και εν τη δυ να μει σ8 κρινειςμε

Στίχ. β'. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι **καὶ οὐ κύριος**

αν τι ληπτωσ της ψυ χηιμών **αν τι ληπτωσ της ψυ χηιμών**

Ο **Θεος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με** **νε**

και εν τη δυνα μει σθ κρινεις με ε ε ε **και εν τη δυνα μει σθ κρινεις με ε ε ε**

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.

Ηχος Διαθ

Η **βο η θει α α μη πα ρα κυ ρι ι ι**

8 **τα ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην** **τα ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην**

Στίχ. α' Ἡρα τους ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη **ο θεν η ξει**

η βο η θει α μη

Η **βο η θει α α μη πα ρα κυ ρι ι ι**

8 **τα ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην** **τα ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην**

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ **φυ λα ξει**

τηνψυ χην σθ ο κυ ρι ος

Η **βο η θει α μη πα ρα κυ ρι ι 8 τα**

ποι η σαντος τον 8 ρα νο ον και τη ην γη η

ην Δ

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἅχος ριν Γα φ

O Γα Νη ω

Θε ος α ντι λη πτωρ μθ ει Δ το ε λε
ο ος σθ προ φθα α σει με ς

Στίχος α'. Χ Γα E ξε λα με εκ των εχ θρων μθ ο Θε

Νη Δ ος Δ και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λν
τρω σαι αι με ς

O Γα Νη ω

Θε ος α ντι λη πτωρ μθ ει Δ το ε λε
ο ος σθ προ φθα α σει με ς

Στίχος β'. Χ Γα Pν σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
Νη Δ α νο μι αν και εξ αν Δρων αι μα των σω σον
με ς

O Γα Νη ω

Θε ος α ντι λη πτωρ μθ ει Δ το ε λε ο
ος σθ προ φθα σει με ε ε ε ς

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα
(α' 8-11, 15-17).

Εἴπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἰδετε, παραδέδωκα

ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἵν
ῶμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ
καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ'
αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· Οὐ
δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν
ὑμᾶς, καὶ ἴδού ἐστε σήμερον ως τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ
πλήθει. Κύριος δὲ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν προσθείη ὑμῖν, ως
ἐστέ, χιλιοπλασίως· καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν.
Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ
συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἥγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους,
καὶ ἐκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ
γραμματεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς
κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνὰ μέσον
τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρός, καὶ
ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προσηλύτου
αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κτίσει· κατὰ τὸν μικρὸν
καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· Οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον
ἀνθρώπου, δτὶ ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστιν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα

(ι' 14-18, 20-21).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου
ὅ οὐρανός, καὶ δὲ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα
ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. Πλὴν τοὺς Πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος
ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς,
ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ
περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν
οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ο γὰρ Κύριος δὲ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν
Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων· δὲ Θεὸς δὲ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ
φοβερός, δστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐ δὲ οὐ μὴ λάβῃ δῶρον·
ποιῶν κρίσιν προσηλύτω, καὶ ὁρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν
προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν
σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν
κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὄνόματι αὐτοῦ ὅμη. Αὐτὸς καύχημά σου,
καὶ αὐτὸς Θεός σου· δς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ ἐνδοξά
ταῦτα, ἂ εἴδον οἱ ὁφθαλμοί σου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος.
Ἐδοξαν ἐν ὁφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις
ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριψμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν
εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς
αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα

εύεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἔαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὄλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἱερηνή, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ’ αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς δσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴν δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Οἱ Ἱερεύς· Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης· Ἄμήν.

‘Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτη ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννηταῖ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἴτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο ιερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Ο ιερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμην.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἡχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ιεραρχῶν ἡ Δυάς, τῆς Ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ στῦλοι τῆς εὔσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν ἔδρασμός, τῶν αἱρετιζόντων ἡ κατάπτωσις. Χριστοῦ οἱ ποιμάναντες, τὸν λαὸν θείοις δόγμασι, καὶ ταῖς ποικίλαις, ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες· οἱ τῆς χάριτος, διαπρύσιοι κήρυκες· νόμους οἱ προεκθέμενοι, Χριστοῦ τῷ πληρώματι· οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ὄντα· τοῦ Παραδείσου αἱ εἰσοδοι· Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Χαίροις Ιεραρχῶν ἡ Δυάς, οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι Ἀγγελοι, τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία, ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρά, καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ Διδάσκαλοι· τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι, ἰατροὶ ἐπιστήμονες, τῶν νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· οἱ ἀείρόοι, ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος, λόγοις οἱ καταρδεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον· οἱ θεολόγοι, αἱ βάσεις, οἱ ὑψηγόροι οἱ ἔνθεοι· Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ιερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Χαίροις ἡ ιερὰ Ξυνωρίς, τοῦ ἐπιγείου στερεώματος Ἡλιος, ἀκτῖνες καὶ δαδουγχίαι, ἐκ Τρισηλίου αὐγῆς, τῶν ἐσκοτισμένων ἡ ἀνάβλεψις· τὰ ὄντη τὰ εὔοσμα, τοῦ Παραδείσου τὰ κάλλιστα· ὄντως ὁ Μέγας, καὶ σοφὸς Ἀθανάσιος, θεῖος Κύριλλος· τὰ πυξία

τοῦ Πνεύματος· πλάκες αἱ θεοχάρακτοι· μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες,
τῆς σωτηρίας τὸ γάλα· τὸ τῆς σοφίας ἀγλαῖσμα. Χριστὸν
δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Ὕπαπλός Νη 2

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι νι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε εν μα α α α τι **v**

I ε ραρ χωντους α α κραιμο ο νας και παμ φα
 εις φωω στη η ρας της οι οι κου ου με ε ε νη ης **A**
Nη εν ν μνοις τι μη η σω μεν πι ι στοι Α θα να σι
 ον συν τω Κυ ν ρι ι ιλ λω **g** και χρι στω εκ βο η
 η σω μεν χαρ μο ο ο ο νι ι ι ι κως **v** ε εν σπλαγ
 χνε Κυ ν ν ρι ι ι ι ε **A** πα ρα σχον τω ω
 ω ω λα ω ω ω σου ου ι κε σι ι ι αι αις
 των Δι δα α α σκα α α α λων **g** α α φε σι
 ιν α μαρ τι ι ων **A** και αι το με ε ε γα ε ε
 ε ε λε ε ε ε ος **v**

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

K αι νυ υν και α α ει **g** και εις τρι αι αι ω

ω ω νας ~~χ~~ των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην ~~δλ~~
A ^{Nη} σ νυ νυ φε εν τε Παρ θε ε ε νε ~~χ~~ η τον Θε
^{Δι} φ ο ο ον α α φρα α α στως συλ λα βου ού ον
^{Δι} σα α σα α αρ κι ~~δλ~~ Μη τηρ Θε ου ου ου τον ου
^{Nη} ^{Δι} ν ν ν ψι ι ι ι στου ~~δλ~~ σων ι κε των πα ρα α
^{Δι} α κλη η η σεις δε χου Πα να α α α μω ω ω με
^{Nη} η πα σι χο ρη η γου ου ου σα α κα θα ρι σμο
^{Δι} ο ον τω ων πται αι σμα α α α των ^Δ νυν τας η μων ι
^{Δι} κε ε ε σι ι ι ας ~~χ~~ προ σδε ε ε ε χο ο με
^{Δι} ε ε νη ~~χ~~ δυ σω ω ω ω ω ω ω πει ει
^{Πα} σω θη η η η ναι πα ^{Nη} αν τα ας η η η
^{Δι} μα α α ας ^{Nη} ~~δλ~~

Καὶ σύντομον.

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων α μην ~~δλ~~

A νυμ φεν τε Παρ θε νε η τον Θε ον α φρα στως

συ λλα βου ου σα σα ρκι **ν** μη τηρ Θε ου του ου **γ** ψι **ι**
 στα **ρ** σων οι κε των πα ρα κλη σεις δε χου πα να μω
 με **ρ** η πα σι χο ρη γου σα κα θα ρι σμο ον των πται
 σματων **ρ** νυν τας η μων **ι** κε σι **ι** ας προσ δε χο με
 ε νη δν σω ω πεισωθηναι παν τας **η** μα α α ας **ρ** **ν**

**Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως ἢ
Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)**

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὄχημά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἴδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Θείας πίστεως. Ἡχος Γα φ

E ο γοις λα αμ ψαν τες ορ θο δο ξι ας ^ρ_η πα σαν
σβε ε σαν τες κα κο δο ξι αν ^ρ_η νι κη ται τρο παι
ο φο ο ροι γε ε γο να α τε ^π_η τη ευ σε βει α τα πα
α ντα πλα τι σαν τες ^ρ_η την Εκ κλη σι αν με γα α λωσκο ο
σμη σα αν τες ^ρ_η α ξι ως εν ρα τε Χρι στον τον Θε ον ^ρ_η
δω ρο μενον πα α σι το με γα ε ε λε ε ος ^ρ_η

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ ^{Γα} ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
Πα γε ε νους η μων α νυ μνουμεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε
Γα νε ^ρ_η εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
Πα ος σου και Θε ος η μων ^ρ_η το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
Γα α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
Νη ως φι λαν θρω πο ο ος ^ρ_η

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

‘Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο ἰερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἄμήν.

‘Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

‘Ο διάκονος· Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο ἰερεύς·

‘Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἄμήν.

‘Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

‘Ο ἰερεύς· Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

‘Ο ἰερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

‘Ο ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἰερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπιουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προοδόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν δούλων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν

ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.
Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.
Ο λαός: Ἄμην.

* * * * *